उर्वशी । अलं परिहासेण । मोआवेहि दाव णं ।

चित्रलेखा । आं डुम्मोआ विअ मे पडिहादि । तधावि मोआवइस्सं दाव ।

उर्वशी ॥ स्मितं कृत्वा ॥ पिअसहि सुमरेसु कधु एदं अत्तणो वअणं ।

राजा ॥ स्वगतं ॥

प्रियमाचरितं लते त्वया मे
गमने ऽस्याः क्षणविघ्नमाचरत्या ।
यदियं पुनरप्यपाङ्गनेत्रा
परिवृत्तार्द्धमुखी मयाद्य दृष्टा ॥ १७ ॥

॥ चित्रलेखा मोचयति ॥

सूतः । आयुष्मन् ।

अधः सुरेन्द्रस्य कृतापराधान्
प्रक्षिप्य दैत्याञ्छँवणाम्बुराशौ ।
वायव्यमस्त्रं शरधिं पुनस्ते
महोरगः श्वभ्रमिव प्रविष्टं ॥ १८ ॥

राजा । तेन ह्युपश्लेषय रथं यावदधिरोहामि ।

॥ सूतस्तथा करोति । राजा नाट्येनाधिरोहति ॥

उर्वशी ॥ सस्पृहं राजानमवलोकयती ॥ अवि णाम पुणो वि उअआरिणं एव्वं पेक्खिस्सं ॥ इति सगन्धर्वा सह सखीभिर्निष्क्रान्ता ॥

राजा ॥ उर्वशीवर्त्मोन्मुखः ॥ अहो दुर्लभमभिलषति मनोरथः ।